

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012130
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. marca 2015 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

M. C.,

nar. XX.XX.XXXX v J., Y. P. trvale bytom V. G. Z., K. XXX/X, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/149/2014 zo dňa 09. januára 2015 a taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný M. C. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr.zák., pretože dňa 27.07.2014 v čase o cca 07.00 hod. sa na ulici K. v V. G. Z. na parkovisku pred bytovým domom číslo XXX/X vyhrážal O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. G. Z., K. XXX/X tak, že po vystúpení zo svojho motorového vozidla zn. K. tmavo modrej farby, nezisteného evidenčného čísla prišiel ku nemu a kričal na neho: „zabijem ťa za to, že si ma v minulosti udal na políciu“, pričom túto vyhrážku adresovanú na poškodeného zopakoval viackrát, neskôr po príchode otca poškodeného na miesto incidentu kričal aj na neho, že ich všetkých zabije kvôli tomu, že ho O. C. v minulosti udal na políciu, následne zo strachu pred pokračujúcim útokom a zo strachu o svoj život poškodený ušiel preč smerom ku kultúrnemu domu v meste V. G. Z., pričom ho obvinený dlhšiu dobu čakal pred vchodom bytového domu číslo XXX/X na ulici K. v V. G. Z., poškodený po tom čo videl, že M. C. už nie je pri ich bytovom dome vošiel do vchodu a následne svojho bytu a od rána 27.07.2014 až do dňa 01.08.2014 z obavy o svoj život nevychádzal z neho, následne obvinený po celý čas od spáchania skutku až po dnešný deň 20-30 krát čakal so svojim vozidlom pred bytovým domom prechodného bydliska poškodeného, následne obvinený v utorok 29.07.2014 v čase o 18.00 hod. na parkovisku pred bytovým domom číslo XXX/X na ulici K. v V. G. Z. sa po stretnutí s bratom poškodeného B. C. aj tomuto vyhrážal tak, že zo svojho vozidla na neho kričal rôzne vulgárnosti na adresu ich rodiny a uviedol, že: „nevyprávaj sa so mnou ako s kokotom, vystúpim s tohto auta, najebem do teba nôž a rozpáram ťa a tak aj tvojho brata, keby títo ľudia nešli okolo, tak to spravím“ následne obvinený kričal na B. C.: „zapamätaj si, že máš doma dve malé deti, budem vám C. stále robiť zle a zajebem vás“, následne ako chcel M. C. otvoriť auto, dal sa B. C. na útek a skryl sa vo vchode miesta jeho prechodného pobytu, následkom tohto vyhrážania B. C. od dňa spáchania incidentu zo strachu o svoj život nevychádza von z bytu, nakoľko podľa jeho vyjadrenia neustále a viackrát denne chodí so svojim osobným motorovým vozidlom okolo ich bytového domu, čím u poškodeného, ako aj u B. C. vzbudzuje podozrenie, že svoje vyhrážky naplní, M. C. v minulosti od mesiaca december 2012

viackrát sledoval v meste V. poškodeného, dlhodobo vyhľadáva jeho osobnú blízkosť a taktiež pri týchto stretnutiach sa mu viackrát vyhrážal jeho likvidáciou.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. v spojení s §§ 38 ods. 2, 36 písm. l/, 37 písm. m/, 49 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 10 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote písomne odvolania prokurátor a obžalovaný. Odvolanie prokurátora smerovalo proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Prokurátor poukázal na to, že obžalovaný M. C. bol 4-krát súdne trestaný, naposledy v roku 2004 za trestný čin vraždy. V roku 2009 bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe tohto podmiennečného prepustenia, pričom sa poškodeným vyhrážal smrťou alebo ťažkou ujmu. Navyiac obžalovaný sa dopostil voči poškodenému aj priestupku. Vzhľadom k tomu považoval prokurátor trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby za neprimerane mierny, a to napriek tomu, že sa obžalovaný k žalovanému skutku priznal. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný podal odvolanie tiež proti výroku o treste, ktoré odvolanie odôvodnila obhajkyňa obžalovaného. Obhajkyňa poukázala na to, že obžalovaný bol ku svojmu konaniu vyprovokovaný poškodeným O. C.. Obžalovaný 10 rokov od posledného odsúdenia sa nedopustil trestného činu. Vzhľadom na trestnú sadzbu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky považovala obhajkyňa uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov za neprimerane prísny. Navrhla preto uložiť obžalovanému trest odňatia slobody maximálne 8 mesiacov nepodmienečne.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody pri strednej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhol prokurátor podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora navrhla podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. so súhlasom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedenom v obžalobe.

K odvolaniami napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa správne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ako vyrovnaný, a preto ukladal trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 360 ods. 2 Tr.zák. od 6 mesiacov do 3 rokov. Z pohľadu odvolania obžalovaného potom ale nemožno považovať uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov za neprimerane prísny.

Čiastočne je možné prisvedčiť názoru prokurátora v tom, že osoba odsúdená pre trestný čin vraždy (pokus) k trestu odňatia slobody na 10 rokov, z výkonu ktorého bola dňa 16.09.2009 podmiennečne prepustená, spáchaním trestného činu, kde sa opäť vyhráža smrťou, opätovne preukazuje neúctu k základnému právu iného na život. Z tohto pohľadu sa môže uložený trest odňatia slobody 4 mesiace nad dolnou hranicou považovať za skôr mierny, ako prísny. Spoločnosť má právo očakávať, že osoba podmiennečne prepustená z výkonu trestu odňatia slobody za trestný čin vraždy nebude ohrozovať opäť ľudí na živote.

Na druhej strane obžalovaný sa takéhoto „verbálneho - ohrozovacieho“ trestného činu dopustil po uplynutí 5 a pol roka od podmiennečného prepustenia (skúšobná doba až 7 rokov). Okolnosť, že sa

obžalovaný dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, súd prvého stupňa zohľadnil už podľa § 49 ods. 2 Tr.zák., keď uložený trest odňatia slobody nemohol podmiennečne odložiť. Potom nebolo potrebné na túto okolnosť zvlášť prihliadať v neprospech obžalovaného ešte aj pri stanovovaní výmery trestu. Ďalej pokiaľ prokurátor poukazoval na 4 predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, v troch prípadoch ide o odsúdenia a vykonanie trestov ako mladistvým, a preto je potrebné na tieto hľadieť ako na zahladené. (odsúdenia v rokoch 1991 a 1992). Napokon v prospech obžalovaného pri stanovovaní výmery trestu svedčilo aj jeho priznanie viny, keď súd mohol rozhodnúť o jeho vine bez vykonania dokazovania.

Napokon senát odvolacieho súdu nemá dôvod neveriť obžalovanému v tom, že k verbálnej trestnej činnosti bol do určitej miery vyprovokovaný aj samotným poškodeným.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval uložený trest súdom prvého stupňa za neprimerane mierny tak, ako to má na mysli zrušovací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.